

มติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ

รวมใจเพื่อสันติภาพ: การรับประกันการคุ้มครองพลเรือนและเจ้าหน้าที่มนุษยธรรมในกาซา

สมัชชาใหญ่,

ระลึกถึง มติที่ 377 (V) ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2493 ซึ่งรู้จักกันในชื่อ “รวมใจเพื่อสันติภาพ” ซึ่งยืนยันว่าเมื่อคณะมนตรีความมั่นคงล้มเหลวในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบหลักในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เนื่องจากขาดความเป็นเอกฉันท์ในหมู่สมาชิกถาวร สมัชชาใหญ่จะต้องพิจารณาเรื่องดังกล่าวทันทีและอาจออกคำแนะนำที่เหมาะสม รวมถึงการใช้กำลังทหารเมื่อจำเป็น เพื่อฟื้นฟูสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ,

ยืนยันอีกครั้ง ถึงหลักการและวัตถุประสงค์ของกฎบัตรสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมุ่งมั่นในการรักษาสหประชาชาติ ส่งเสริมความยุติธรรม และรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ,

ระลึกถึง ปณิธานสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UDHR) ซึ่งรับรองเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2491 ที่กำหนดสิทธิที่ไม่อาจละเมิดได้ของมนุษย์ทุกคนในด้านชีวิต เสรีภาพ และความมั่นคงของบุคคล และเน้นย้ำว่า “ไม่ให้เกิดขึ้นอีก” ต้องหมายถึงไม่ให้เกิดขึ้นอีกสำหรับทุกคน โดยไม่มีการแบ่งแยกใด ๆ,

ยืนยันอีกครั้ง ถึงอนุสัญญาเจนีวาปี 2492 และพิธีสารเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดกรอบกฎหมายสำหรับการคุ้มครองพลเรือนและเจ้าหน้าที่มนุษยธรรมในช่วงความขัดแย้งทางอาวุธ และระลึกว่าทุกฝ่ายในความขัดแย้งมีพันธกรณีผูกพันตามข้อผูกพันเหล่านี้,

ระลึกถึง อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษอาชญากรรมการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ปี 2491 ซึ่งกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ป้องกันและลงโทษการกระทำที่เป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ และด้วยความกังวลอย่างยิ่งต่อข้อค้นพบของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) ในมาตรการชั่วคราวเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2567 ซึ่งสั่งให้อิสราเอลดำเนินมาตรการทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อปกป้องชาวปาเลสไตน์ในกาซาจากความเสี่ยงของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์โดยการรับประกันความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่เพียงพอและการอำนวยความสะดวกให้กับบริการพื้นฐาน,

ยืนยันอีกครั้ง ถึงหลักการความรับผิดชอบในการปกป้อง (R2P) ซึ่งได้รับการรับรองโดยสมัชชาใหญ่ในปี 2548 ซึ่งกำหนดว่าประชาคมระหว่างประเทศมีความรับผิดชอบในการปกป้องประชากรจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมสงคราม การกวาดล้างชาติพันธุ์ และอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ เมื่อรัฐล้มเหลวอย่างชัดเจนในการทำเช่นนั้น และความรับผิดชอบนี้รวมถึงการดำเนินการร่วมกันผ่านสหประชาชาติ,

ด้วยความกังวลอย่างยิ่ง ถึงความล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำเล่าของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติในการดำเนินการอย่างเด็ดขาดเพื่อจัดการกับวิกฤตด้านมนุษยธรรมในกาซา เนื่องจากการใช้สิทธิยับยั้งโดยสหรัฐอเมริกา ล่าสุดเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 เพื่อขัดขวางมติที่เรียกร้องให้มีการหยุดยิงทันที ซึ่งเป็นการขัดขวางความรับผิดชอบหลักของคณะมนตรีในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ,

แสดงความตึงเครียด ต่อการไม่ปฏิบัติตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงของอิสราเอล รวมถึงมติ 2728 (2567) ที่เรียกร้องให้มีการหยุดยิงทันที รวมถึงมาตรการชั่วคราวที่มีผลผูกพันทางกฎหมายของ ICJ ตามที่บันทึกโดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งรายงานความล้มเหลวของอิสราเอลใน

การรับประกันความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่เพียงพอและการดำเนินการทางทหารอย่างต่อเนื่อง รวมถึงแผนการขยายความรุนแรงในราฟาห์ ซึ่งเสี่ยงต่อผลกระทบร้ายแรงเพิ่มเติมต่อพลเรือน,

กังวลอย่างยิ่ง ต่อวิกฤตด้านมนุษยธรรมที่กำลังดำเนินอยู่ในกาซา ซึ่งมีลักษณะเด่นคือการพลัดถิ่นฐานอย่างกว้างขวาง ความไม่มั่นคงด้านอาหาร การเข้าถึงการรักษาพยาบาลที่จำกัด และการโจมตีต่อพลเรือนและเจ้าหน้าที่มนุษยธรรม ตามที่รายงานโดย Real Instituto Elcano เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2567 ซึ่งเน้นย้ำถึงความล้มเหลวของประชาคมระหว่างประเทศในการดำเนินการตาม R2P อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทนี้,

ตระหนัก ว่าขนาดของความทุกข์ทรมานของมนุษย์ในกาซา รวมถึงการสูญเสียชีวิตของพลเรือนจำนวนมาก สภาพความเป็นอยู่ที่เลวร้ายเนื่องจากการปิดล้อมและการปฏิบัติการทางทหาร เป็นกรณีที่ต้องชัดเจนและเร่งด่วนสำหรับการใช้ความรับผิดชอบในการปกป้อง และการไม่ดำเนินการใด ๆ จะบ่อนทำลายความน่าเชื่อถือของกฎหมายระหว่างประเทศและสหประชาชาติ,

กำหนด ว่าสถานการณ์ในกาซาเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องมีการดำเนินการทันทีและร่วมกันโดยสมาชิกใหญ่ภายใต้อำนาจหน้าที่ “รวมใจเพื่อสันติภาพ” เพื่อปกป้องพลเรือนและเจ้าหน้าที่มนุษยธรรม และรักษาหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ,

ดำเนินการ ภายใต้บทที่ 4 ของกฎบัตรสหประชาชาติและตามมติ 377 (V),

ข้อปฏิบัติหลัก

- เรียกร้อง** การหยุดยิงทันทีและยั่งยืนในกาซาเพื่อหยุดการปฏิบัติการทางทหารทั้งหมด ปกป้องพลเรือน และทำให้สามารถส่งมอบความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้อย่างปลอดภัยและไร้อุปสรรค สอดคล้องกับมาตรการชั่วคราวของ ICJ และมติของคณะมนตรีความมั่นคง;
- เรียกร้อง** การส่งกองกำลังคุ้มครองระหว่างประเทศทันที ภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติ ไปยังกาซาเพื่อรับประกันความปลอดภัยของพลเรือนและเจ้าหน้าที่มนุษยธรรม ปกป้องพวกเขาจากความรุนแรงเพิ่มเติม และอำนวยความสะดวกในการส่งมอบความช่วยเหลือที่ช่วยชีวิต รวมถึงอาหาร อุปกรณ์ทางการแพทย์ และที่พักพิง;
- กระตุ้น** ทุกประเทศสมาชิกให้ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงคำตัดสินของ ICJ และอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ โดยการยุติการสนับสนุนทุกประเภท—ทั้งทางทหาร การเงิน หรือการทูต—ต่ออิสราเอลที่อาจมีส่วนทำให้เกิดการละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่องในกาซา;
- ร้องขอ** ประเทศสมาชิกที่มีความสามารถในการให้การสนับสนุนทางทหารเพื่อบริจาคบุคลากร อุปกรณ์ และทรัพยากรให้กับกองกำลังคุ้มครองระหว่างประเทศ โดยรับประกันว่ากองกำลังดังกล่าวปฏิบัติการภายใต้อำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนในการปกป้องพลเรือนและเจ้าหน้าที่มนุษยธรรมตามกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ;
- สนับสนุน** ประเทศสมาชิกที่ไม่สามารถให้การสนับสนุนทางทหารให้บริจาคการสนับสนุนด้านโลจิสติกส์ รวมถึงการขนส่ง การสื่อสาร และโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม เพื่อตอบสนองความต้องการเร่งด่วนของประชาชนในกาซา รวมถึงการเข้าถึงน้ำสะอาด การดูแลสุขภาพ และการศึกษา;

6. **ยืนยัน** ว่าการส่งกองกำลังคุ้มครองระหว่างประเทศและการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมสอดคล้องกับความรับผิดชอบในการปกป้อง เป็นการดำเนินการร่วมกันเพื่อป้องกันการกระทำที่โหดร้ายเพิ่มเติมและรักษาสีกรีนขึ้นพื้นฐานของชาวปาเลสไตน์;
7. **เรียกร้อง** ศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) ให้เร่งรัดการสอบสวนข้อกล่าวหาเรื่องอาชญากรรมสงครามและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติที่เกิดขึ้นในกาซา และกระตุ้นให้ประเทศสมาชิกให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับ ICC เพื่อรับประกันความรับผิดชอบสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง;
8. **ส่งต่อ** ข้อคัดค้านใด ๆ จากอิสราเอลหรือสหรัฐอเมริกาต่อการดำเนินการตามมตินี้ไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) ที่กรุงเฮกเพื่อตัดสิน โดยยืนยันอีกครั้งว่าประตู่แห่งความยุติธรรมยังคงเปิดกว้างเพื่อจัดการกับการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ;
9. **ร้องขอ** เลขาธิการสหประชาชาติให้รายงานต่อสมัชชาใหญ่ภายใน 30 วันเกี่ยวกับการดำเนินการตามมตินี้ รวมถึงการจัดตั้งกองกำลังคุ้มครองระหว่างประเทศ การส่งมอบความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และความคืบหน้าในการรับผิดชอบต่อการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ;
10. **ตัดสินใจ** ที่จะยังคงติดตามเรื่องนี้ต่อไปและจัดการประชุมสมัยวิสามัญฉุกเฉินหากสถานการณ์ในกาซาเลวร้ายลงหรือหากมาตรการที่ระบุในมตินี้ไม่ได้รับการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ.